

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 23.

Z KRAKOWA DNIA 21. MARCA 1821 ROKU W ESRODE

— Z Krakowa. —

Dostregacz Austriacki pod d. 1 Marca umieścił co następuje:

Podany przez Lorda Liverpool Parlamentowi okólnik do Postów Angielskich przy Dworach zagranicznych, został umieszczony w wielu Gazetach. Ze zaś pismo, do którego się ściąga, rozeszło się dotąd w fałszywych lub pokaleczonych wygłaskach, iestestny więc upoważnieni do umieszczenia w niemieńskim tłumaczeniu wspomnianego pisma, to jest poufacy wiadomość udzieloney przez Dwory Austriacki, Rossyjski i Pruski względem odprawianych narad, oraz wyżey rzezonego okólnika Angielskiego.

L I S T O K O L N Y

Dworów: Austriackiego, Rossyjskiego i Pruskiego do Postów ich i sprawujących interessa przy Dworach Niemieckich i północnych.

Sprzymierzone Dwory, uwiadomione o fałszywych i nieprzyzwolitych pogłoskach o celu i wypadkach narad Opawskich, puszczonych przez złe myślących, a przez łatwowierność rozpostartych, widzą potrzebę dać urzędowe objaśnienie Posłom swoim przy Dworach zagranicznych

aby mylność tych wieści i fałszywe zdania sprostować mogli. Zataczony krótki obraz podaie im do tego środek. Nie jest on przeznaczony do formalnego udzielenia; wszakże wolno WPanom donieść o nim drogą poufalości. Weźmiecie WPanowie kroki te pod rozwayę wspólnie z Posłami dwóch innych sprzymierzonych Dworów. — W Opawie d. 8 Grudnia 1820.

„Krótki obraz pierwszych wypadków narad Opawskich.”

Zdarzenia zaszedł. 8 Marca w Hiszpanii, a d. 2 Lipca w Neapolu, i niedzyczne wypadki w Portugalii, musiały koniecznie wzbudzić mocne uczucie obawy i smutku w tych wszystkich, którzy są obowiązani starać się o spokojność królów; wskazały oraz potrzebę połączenia się i wspólnego naradzenia, iakby można zaradzić złemu, które Europie zagrażało. Naturalnie uczucia te działały najmocniey na Mocarstwa, które niedawno pokonały rewolucyją, a dziś widzą ją znou podnoszącą głowę; naturalnie także Mocarstwa te, dla dania iey trzeci raz odporu chwyciły się tych samych środków, iakich w pamiętney walce, która Europę od dwudziestoletniego jarzma oswobodziła,

tak pomysłnie użyły. Wszystko każe się spodziewać, iż związek ten w najszybciej okolicznościach skoiarzony, najszybciej skutkiem uwieczony, a traktatami 1814, 1815 i 1818 ustalony, przysposobiwszy, utwierdziwszy i uzupełniwszy pokój świata, oraz stały ład Europejski od woskowej przemocy Reprezentanta rewolucyi uwolnionym, będzie mógł także położyć tamę nowym, niemniej tyrańskiemu, niemniej obmierzłej władzy, to jest władzy buntu i zbrodni. — Takie były pobudki, taki cel zjazdu w Opawie. Pierwsze są tak widoczne, iż nie potrzebują rozwinięcia; drugi zaś jest tak chwalebny i zbawienny, iż życzenia wszystkich uczciwych ludzi towarzyszyć bez ochyby będą sprzymierzonym Dworom w wspaniałym ich zawołaniu. Interes, który najszybciej obowiązki na nich wkłada, jest wielkim i trudnym; szczęśliwe jednak przecucie czyni im nadzieję, iż w niezmiennym utrzymaniu ducha traktatów, którym Europa winna pokój i związek między wszystkimi królami, przysięgają cel zamierzony. Użyły Mocarstwa niezaprzeczonego im prawa, myśląc o wspólnych środkach zabezpieczenia się przeciwko krajom, gdzie obalenie rządu działo się buntami, za przykład uważane, musiało za sobą ciągnąć nieprzyjacielską pozycją względem wszystkich prawych konstytucyj i rządów. Użycie tego prawa stało się nagłym, gdy ci, którzy będąc w tym położeniu, ściągali na siebie nieszczęście starali się rozciągać do ościennych krajów, i bunt oraz zamieszanie na okolo siebie rozpłacać. Taki stan, takie postępowanie, jest widocznie zwałowaniem traktatu, który wszystkim rządóm Euro-

pejskim, oprócz nietykalności ich krajów, zaręcza także używanie spokojnych stosunków. Tak sprzymierzone Dwory nie zbity ten czyn uważały. Ministrowie więc, którzy w Opawie mogli mieć wyraźne od Monarchów swoich przepisy, zgodzili się wzajemnie na zasadę postępowania względem krajów, których kształt rządu gwałtownej doznał odmiany, i na spokojne lub też zmuszające środki, któreby w przypadkach, gdzieby się istotnego i zbawiennego działania spodziewać wypadało, mogły te kraje przywrócić na łono związku. Wypadki narad swoich udzielił Dworom Paryżkiemu i Londyńskiemu, aby je wzięty pod własną rozważanie. Gdy rewolucya Neapolitańska codziennie bardziej się wkorzenia, gdy żadna inna nie wystawia spokojności ościennych krajów na tak bliskie i oczywiste niebezpieczeństwo, i gdy na żadną inną tak bezpośrednio i prędko działać nie można, przekonano się więc o potrzebie postępowania względem Królestwa Obu Sycylii podług przytoczonych wyżej zasad. Przedsiębiorąc tym celem pojednawcze środki, zebrani w Opawie Monarchowie postanowili zaprosić Króla Obu Sycylii do Laybach, gdzie sami udać się przedsięwzięli, co jedynie uczynili dla tego, aby woli tego Monarchy zewnętrznego przymus nie krępował, i aby tenże Król był pośrednikiem między uwiedzionym swoim narodem i krajami, których spokojność zagrożona. Ze zaś Monarchowie ci postanowili nie uznawać rządów, będących tworem jawnego buntu, z samym więc tylko Królem mogli wchodzić w układy. Ministrowie i Ajenci ich w Neapolu otrzymali potrzebne w tej mierze przepisy. Wezwano Francją i Anglią

aby do tego kroku należały. Spodziewać się należy, iż przystąpienia nie odmówią; zasada bowiem, na której się wezwania opiera, odpowiada zupełnie dawniejszym traktatom, i nadto wystawia rękojmią najsprawiedliwszego i nayspokojniejszego sposobu myślenia. Umówiony między Austrią, Prussami i Rosyją systemat, nie jest nowym; polega na tych samych zasadach, na których się traktaty, stanowiące związek krajów Europejskich, gruntują. Ścisła zgodność Dworów, znajdujących się w środkowym miejscu tego związku, może przez to zyskać większą moc i trwałość. Ustali się ten związek tym samym sposobem, jak się utworzył przez Mocarstwa, którym początek swój winie, i jak powoli potem od wszystkich którzy się o niego sprzecznym, a mniej niż kiedykolwiek pewnionych korzyściach jego przekonali, przyjął został. Nie potrzeba wreszcie żadnego więcej dowodu, iż ani myśl zdobycia, ani zamiar zgwałcenia niepodległości cudzych rządów wdawaniem się w domowe ich interesa, ani nakoniec usiłowanie tamowania popraw dobrowolnych, mądrych i zgodnych z prawdziwym interesem narodów, nie mają najmniejszego wpływu do postanowień Mocarstw sprzymierzonych. Nie tego one więcej nie pragną, jak utrzymać pokój, uwolnić Europę od klęsk rewolucyjnych, i w miarę możliwości odwrócić lub zmniejszyć nieszczęście, które z przystąpienia wszelkich zasad porządku i obyczajności wypływa. Pod takimi warunkami sądzą, iż mogą mieć prawo do jednomyślny pochwały świata w nagrodę za swe starania i usiłowania.

(Następuje potem okólnik przesłany Posłom Angielskim przy Dworach zagra-

nicznych, któryśmy już pod artykułem z Londynu w Numerze 16 Gazety naszej umieścili).

Z Warszawy d. 13 Marca.

JW. Nowosilcoff, Senator Cesarstwa Rosyjskiego, powrócił z Siołima do tej stolicy.

Po trzytygodniowych ciągłych mrózach nastala dnia 10 b. m. nagła odwilż.

Z Londynu d. 3 Marca.

P. Plunkett wniósł d. 28 Lutego w niższej izbie o przepuszczenie katolików Jilandskich do równych praw z protestantami; poparł swój wniosek prośbą od kilku tysięcy katolików podpisaną, którzy pragną być do równych praw z swoimi współziomkami przypuszczonemi, i dowodził w długiej mowie, iż należy wymierzyć im sprawiedliwość, ponieważ przez swoje przywiązanie do konstytucyi i spokojne się zachowanie zasługują, aby równych iak i oni obywatele praw używali. Zakończył zaś rzecz swoją, żądaniem, aby izba naradziła się w tajnym wydziale względem tego przedmiotu, i zmieniła dotychczasowe względem katolików ustawy. Lord Castlereagh mówił mocno za sprawą katolików, i dodał, że Kongres Wiedeński był tego mniemania, iż ustać powinna wszelka różnica praw z powodu religijnych wyznań. Mówili także za nim P. Mackintosh, Lord Burry i inni, a P. Peel i Bankes przeciw nim. Spory trwały aż do godziny 2giej z północy, i nakoniec większością 6 głosów przyjęty został wniosek P. Plunketta. Dziś w wieczór zatrudni się więc izba sprawą katolików. Zastanowienia jednak rzecz godna, iż ani opozycyjne, ani Ministrowskie pisma nie za katolikami

nie mówią, i powszechnem jest mniemaniem, iż nie dopną swojego życzenia, chociaż, niektórzy Ministrowie są za nimi, a mianowicie Lord Castlereagh.

Kancelarz skarbowy doniósł wczoraj niższej izbie, iż za kilka dni wlecie o postawienie banku Angielskiego w stanie, ażeby przed zakreślonym czasem mógł swoje wypłaty gotowizną rozpocząć.

Pan Robinson prosił izby o pozwolenie, aby mógł wleść bill o sprostowanie średniego przecięcia ceny zboża w dotychczasowym billu o zbożu, przez co jednak moc tego billu niema być naruszoną.

N. Król pojechał w przeszłą sobotę do Brighthon. Mówią, iż Monarcha w swoim pałacu w Pall-Mal da 6 balów.

Koronacyia nastąpić ma, iak słychać, po powrocie Króla z Irlandyi, dokąd ma z wiosny przedsięwziąć podróż.

Przybył tu nadzwyczajny gońiec z Neapolu. Jeden z przywiezionych przez niego listów pod dniem 11 Lutego zawiera co następuje: "Xiążę de Gallo powrócił tu z Laybach z ultimatum sprzymierzonych Monarchów. Gdy przywiezione przez niego pisma w Parlamencie przeczytane zostały, słyszeć się dał powszechny okrzyk: woyna! woyna! Główniejszymi punktami powyższego ultimatu być mają: 1) że Neapolitanie wyrzec się mają konstytucyi Hiszpańskiej, a na iey miejsce przyjąć Angielską z stósownemi do miejscowości odmianami; 2) że przez czas tego urzędzenia i 6 lat potem stolica i wszystkie twierdze Królestwa osadzone być mają woyskiem Austryackiem; 3) że pod tym warunkiem udzielone zostanie powszechne prze-

baczenie, i 4) że żołąd i utrzymanie woyska Austryackiego niema być ciężarem narodu Neapolitańskiego. „

Ministrowi naszemu w Neapolu podana została pod dniem 11 Lutego od tamtejszego Rządu nota, w której zapytuje się, iak się Anglii w przypadku woyny zachowa? na którą Minister nasz odpisał: iż gabinet Angielski zachowa ścisłą neutralność.

Królowey podano znowu d. 26 z. m. mnostwo adressów w zwyczajney procesyi przy muzyce i z chorągiewami, która iak nayuprzeymiej przyięta deputowanych od różnych parafiy.

Woysko nasze lądowe składa się teraz ogółem z 101,367 ludzi, z których 19,000 znajduje się w schodnich Indyach.

W ostatnią sobotę opadły się tu spichrze P. Butler, przez co wiele domów uszkodzonych zostało.

W Demerare i Essequibo znajduje się jeszcze podług obliczenia przez naszego Gubernatora 76,929 nie oślików, częścią Afrykanów, częścią Krcolów.

Wschodnio-Indyjska kompania otrzymała niedawno z wschodnich Indyy nadzwyczajney wielkości diament. Nazwany on jest Nassuck-diamant i zabrany został Maratom z taborami Feishwy; waży 89½ kar ta i jest trzech rogaty. Jest on najpiękniejszy wody i wzięwszy diament Pitta i znajdujący się w ręku Cesarza Rosyyskiego, największy z widzianych w Europie.

Gazeta Times wystawia nader ogromne sily Neapolitańczyków. 180,000 ludzi, wyraża, z dobrą artyleryją i 20,000 jazdy znajduje się pod bronią; oprócz tego polegać można na duchu i odwadze

obywateli i włościanów, gdy przyjdzie do wycny urywkowej. — Gazeta Goniec odpowiada na to, że Times ma nader fałszywego korespondenta; gdyż kraj mający trzy razy tyle dochodów co Neapol, nie mógłby tak wielkiej siły do pola wystawić.

Listy z wyspy S. Heleny pod dniem 22 Grudnia zbliżają dawniejsze pogłoski o Bonapartem jakoby się zamykał i był arzędnym, które pisma nasze zapewne z gazet Amerykańskich wyjęty, owszem przejeżdża się często osobliwie konno, więcey jest do przyjmowania u siebie towarzystwa skłonny, niżeli do uniknienia go i rozmawia bardzo wolno z osobami, które do niego są przypuszczane. W krótcie przeciesie się do nowego swego domu.

Z Madrytu d. 20 Lutego.

Król rozpoczął znowu swoje przejazdkę i otworzył osobiście posiedzenia Stanów.

Dziś o godzinie w pół do jedenastej przed południem odbyło się pierwsze przygotowawcze posiedzenie Stanów w obecności licznie zebranych obywateli. Prezes niustalającego wydziału miał mowę i oświadczył: „Stan, w jakim się naród nasz i cała Europa znajduje, nakazuje przedsięwzięcie dogodnych i skutecznych środków; lecz nic oprzeć się nie potrafi staley i mądrej gorliwości Hiszpańskich Reprezentantów, którzy jedynie szczęście i dobro drogiej naszej oyczyzny na celu mają. „ Potem wyznaczona została deputacya z 5 członków, dla przyrzecenia pełnomocnictw Amerykańskich deputowanych. Drugie przygotowawcze posiedzenie naznaczone jest na 25 b. m.

Uwięzienie pułkownika artyleryi de

Zeca sprawiło tu wielkie wrazenie. Korpus jego co do miłości oyczyzny posiadał największą zaletę, a przecież zdać się okazywać, że należał do stronników, którzy dzień i noc pracują nad obaleniem naszej konstytucyi.

Sprawa gwardyi boczney nabiera co raz więkkszy wazności; jeden major i kilkunastu officerów uwięzionych zostało jako podniecających do zaburzeń.

Jako współwinowaycy Kapelana Królewskiego Vinuesa przywiezionemi tu zostali z Alcala de Henares 4 Kanonicy, i Mnich, i professor, były Jeneral Bernardynów, Rektor Trynitarzów i inni w liczbie 13 osób.

Za przybyciem tu niedawno gońca z Laybach zebrała się zaraz rada stanu. Tyle tylko doszło do wiadomości publiczney, iż wysocy sprzymierzeni Monarchowie żądać mieli wystania pełnomocnika Hiszpańskiego do Laybach. Rada stanu przeznaczyć miała na to poselstwo mianowanego naszym Posłem w Paryżu P. Bardaxi, i dać mu naywyraźniejszą instrukcyą, aby na żadną odmianę w konstytucyi naszej nie zezwalał.

Rząd odebrał urzędową wiadomość o powstaniu Guayaquil w południowej Ameryce w prowincyi Quito. Wiele znakomitych osób ma do niego należeć.

Jeneral Freyre, który zapobiegł w Kadyxie dnia 9 Marca r. z. rzeź, był uwięziony, miał z więzienia uciec.

Fregata Perla o 40 działach pod kapitanem Julianis wyptynęła dnia 14 b. m. z portu Kadyckiego dla udania się z wyższego rozkazu z okrętem Wojownik o 74 działach do Neapolu. Oba okręty są jak naylepiey uzbroione, w żywność zaopatrzone i lud odebrał przodem żołądek

4 miesiące. Fregata wiezie znanego Jenerała Cisneros. Inny okręt z wszelkiego gatunku bronią odpłynął także z Barcelony do Neapolu. — Wielu dawniej będących w służbie Hiszpańskiej officrów wsiadło na te okręty, dla ofiarowania swej służby Neapolowi.

Na przybytem z Rouen do Bilbao Hanowerskim okręcie nadeszłe 6000 karabinów. Gdy władzy tamtejszey zdawał się ten do Hiszpanii posłany ładunek podejrzanym, kazała go tymczasowo złożyć w klasztorze Karmelickim, poki nie wyjaśni się jego przeznaczenie.

2 Neapolu d. 17 Lutego.

Dziennik Niepodległy opisując postęchanie dnia 9 b. m. trzech zagranicznych Posłów Austryackiego, Rossyjskiego i Pruskiego u Xięcia Rejenta, dodał: "Gdy wszyscy trzech stanęli przed Xięciem Rejentem, dla obławienia mu postanowisk Kongressu Laybachskiego, zdawała się obchodzić ich cokolwiek obecność Ministra spraw zagranicznych. Postrzegł to Xiąże i rzekł: iż jako Rejent konstytucyjnego państwa nie może żadnym słuchać propozycyey tycazących się narodu bez obecności Ministra, i wazwał ich do dopełnienia swoich zleceń. Posel Rossyjski Hr. Stackelberg zabrał w imieniu swoich kolegów głos, i oświadczył J. Królewicowskiej Mci, że jeżeli zadosyć stanie się żądaniom Kongressu, tedy 40,000 tylko Austryiaków osadzi Królestwo, w przeciwnym zaś razie przybędzie większa siła i kraj znosić będzie musiał klęski i ciężar wojny. Xiąże Rejent odpowiedział z żywością na to: "że wolno jest sprzymierzonym Monarchom przedsięwziąć jakie zechcą kroki, lecz on postanowił jak najmocniej utrzymać dobrowolnie

przez siebie i oycy swojego sprzysiężoną konstytucyją; że na czele szlachetnego narodu, który (codziennie nowe daje dowody swej przychylności i uszanowania dla tronu, można chwalebaie p iedz, ale nigdy sromotnie się układać; że pierwszy, którego nieprzyziacielskie hufce na granicy spotkają, będzie ten sam Xiąże, którego nieproszeni Monarchowie chcą wspierać, i który ani inney sprawy, ani innego losu mieć nie może, nad los powierzzonego iego pieczy ludu."

Posłowie zagraniczni czynili przygotowania do wyjazdu. Angielski i Francuzki oświadczyli neutralność swych Rządów i pozostaną.

Xiąże Rejent znajduje się w nader przykrem położeniu i powszechną na siebie ściąga uwagę; okazuje stałość umysłu i widoczne przywiązanie do teraźniejszego systemu. O Xięciu Leopoldzie (drugim synu Królewskim, który zasłużył się z Arcyksiężniczką Austryacką) mało co kto mówi.

Siłę z którą Xiąże Rejent wystąpi w pole, podaiaj du 60,000 regularnego wojska i 50,000 milicyi.

Jedno z pism tutejszych wyraża: "Gdy oycyzna potrzebuie teraz walecznych mężów pomocy, przeto Jenerałowie Carascosa, Filangieri i Pepe zapomniaeli o swojej przeciw sobie nienawiści i ofiarowali Xięciu Rejentowi swoje usługi. Carascosa obiać ma dowódctwo nad wojskiem liniowem, Pepe nad milicyją, legionami i gwardyją narodową, a Filangieri nad gwardyją Królewską."

Prezes zwołanego na nowo Parlamentu P. Caldi miał dnia 13 następującą mowę:

"Najpiśtwszem staraniem alcustaią-

go wydziału parlamentowego było u-
twierdzenie naszej konstytucji, która
nieśmiertelną b. dż powinna, i zjednać iey
ustanowienie. Nie spuścić oca z oka we-
wnętrzney administracyi, skarbu, zagra-
nicznych naszych stosunków, a nade-
wszystko sił wołennej i morskiej, które
były głównym przedmiotem starań Par-
lamentu. Wszystko przykładało się do
iey życzeń, i sądzono sprawiedliwie iż
słuszność naszej sprawy przewycięży
wszelkie przeszkody i szlachetne naje i
umiarkowane postępowanie uoboi nas od
obcego się wmięszania. Sądzono, iż gdy
zastępniliśmy na granicach naszych cno-
dągaw i znak sprawiedliwości, że nie do-
znamy żadney napaści i zagrożenia. Lecz
niewinność sama nie jest dostateczną o-
broną narodów; dla skuteczney obrony
prawności kraju potrzeba nieprzebytego
muru z ciał jego obywateli. Wzajosta się
na północy kraju naszego nowa burza,
która zagraża spokojności wolnego i nie-
winnego ludu. Na granicach naszych roz-
strzygnięta podobno bydź ma wielka
sprawa Europy. Wszystkie dobrze u-
rządzone Rządy, wszystkie polerowne
ludy będą za nami i starać się z nami
będą oddalić zło, które nam grozi i zo-
stawić nas w pokoju, którego dotąd u-
żywamy. A jeżeliby podczas tak nie-
równney walki pozostały nieczynnymi wi-
dzami, tedy uczynią to nie bez własne
go niebezpieczeństwa; co do nas polegamy
na rzetelnych i zawsze spokojnych naszych
zamiarach i na sile połączonych wszyst-
kich obywateli oyczyzny. Często roz-
biłają się największe chręty o małe ska-
ły. Nie byłoby to pierwszy raz, żeby
największe na świecie narody zobaczyły
swe sily zniszczone i dumę swą upokorzo-

ną przez niewielkie hufce wolnych ludzi. Wi-
gdy nie pragnęliśmy wojny, ani daliśmy
do niey powód; ale gwałt gwałtem ode-
premy, i br się będziemy co najswięt-
szego posiadamy: naszych ustaw, naszej
niepodległości i naszej konstytucji. „

Do woyska Neapolitańskiego wydana
ta została następująca odezwa:

„Waleczni Wołownicy! Nie czwie-
cież przy zagrożeniu waszey oyczyzny
podwalałacego się w sercach waszych mę-
ztwa? Wołownicy! karność tylko zape-
wnić wam może zwycięztwo. Miecicie
spokojną i zimną odwagę, a ta was o
waszey przekonaa sile. Woysko godne te-
go nazwiska jest wielkim ciałem, które
jedna tylko głowa porusza; lecz ta bez
posłuszeństwa od stopnia do stopnia, od
żołnierza do Jenerała, nic zrobić nie po-
trafi. Zasłużcie na znaki zaszczytu, które
oyczyzna gotuje dla tych, którzy za iey
sprawę walczą, i jeżeli staniecie się iey
godnymi, tedy i nagroda będzie was go-
doją. Nie zapominajcie, iż napaść wymie-
rzona jest przeciw waszey konstytucyi. A
tak, waleczni Wołownicy! konstytucya
zwyciężyć powinna, albo przed Neapoli-
tański okryje się niezmazaną hańbą. Wasi
współzionkowie gotują się do wspierania
was wszędzie, i bądźcie przekonani,
iż w obu Sycyliach żaden człowiek w tyle
nie pozostanie. W okolicznościach nie-
bezpieczeństwa i sławy nikt nie skazi ży-
cia swiego podłą i sromotną nieczynno-
ścią. Jakkż nieuczęśliwy byłby ten, któ-
ry nie mogłoby prawdziwie do swoich dzie-
ci i wnuków powiedzieć: „I ja także
walczyłem, gdy na naszą nastano wolność!
Byłem obecny, kiedy oręż Neapolitański
waszych nieprzyjaciół pokonał; krew mo-
ja lała się za Króla i konstytucyją, któ

ry ją zaprzysiągł!.,

Generał Wilhelm Pepe wydał następującą odezwę do milicyi i legionistów:

"Milicye i Legioniści! Doświadczamy nie sprzyjania nam szczęścia. Przy naszym umiarkowaniu, przy naszym uszanowaniu dla najwyższej prawy Głowy narodu, i przy naszym postanowieniu, ażeby ani jedna kropla krwi obywatelskiej nie była rozlana, zostaliśmy do niespodziewanej walki wyzwaniemi. Prawo narodów zapewniało nam pokój, ale dziś uroszczenia kilku zastępują prawo narodów. Dobry nasz Król, który zaprzysiągł nam po dwa kroć utrzymać konstytucyą Hiszpańską, przymuszony został nie tylko odwołać ją, ale nadto oświadczyć, że zniknąć powinna przed obcą przemocą. Komuż niewiadomo, że najlepszy Monarchowie podlegają przewrotom poddaniom? Ta sama Ministrowska władza, którą przymusiliśmy do opuszczenia naszego krainy, podnieciła teraz Mocarstwa do wydania nam wojny. Lecz dzień wojny, jest dla nas dniem sławy. Mężowie, którzy walczyć będą, są temi samemi, którzy uznali potrzebę zruć niezoosne iazmo, które ich tłoczyło. Narody nie mogą być zniszczeniemi. Jesteśmy dosyć silni do oparcia się całej Europie, gdyby przeciw nam powstała. Położenie naszego państwa jest takim, że o szczęśliwym wypadku naszej obrony wątpić nie możemy. Zostawiono nam wybór między zwycięstwem lub oddaniem naszych dzieci — i znajdźcie się pomiędzy nami taki tchorz, któryby chciał przeżyć tę hańbę? — pod podwojne iazmo dawne wewnętrzne i nowe zewnętrzne. Daunowie, Sannici, Jrcinowie, Brutowie, Kampanowie i wszyscy inni, k przyście się dobrowolnie na

ofiarę dla oyczyzny uzbroili. Ta oyczyzna, pierwsza wasza matka, którą potylu wiekach wy pierwsi macie prawo i obowiązek szanować, wzywa waszey obrony! Smutne skutki gwałtu nie podobają się nawet tym, którzy go wykonywają; żelazo drży w ich ręku; S. Religia oyców naszych zapala przeciw niemu serca obywateli naszych. Bóg i Świętość jego są wyższemi nad Królów i fałszywych ich doradców. Strach poprzedzać was hędzie. Samego imienia waszego Europa, która dziwiła wasze umiarkowanie, lękać się będzie, ponieważ potrzebuje być takżliakwy. Zwycięztwo towarzyszyć waszem krokom będzie. Każdy z was obstoi za 50 cudzoziemców, których gwałt prowadził na pola Mariusza i Porcjusza dla walczenia za podłe i samoistne uroszczenie kilku ludzi. Parlament narodowy wyznaczył pieniądze dla opatrzenia was w potrzeby przez czas wojny. Ja czuwać będę nad skuteczczeniem tego wszystkiego. Oczekujcie tylko dnia powołania was na pole sławy, będzie on dla was dniem zwycięztwa i zapewni nam trwałość dobra, którego samo posiadanie czyni nas już szczęśliwemi.,

Wszystkie propozycye przez spyzmierzonych Monarchów zostały przez Parlament odrzuconemi i postanowit gwałtem odeprzeć. Uchwalił także, iż Biskupi i Intendenci prowincjonalni zostawać mają pod szczególniejszem dozorem. Ministrowi morskemu wyznaczył 60,000 dukatów na uzbroienie lekkich statków. Na onegdajszem posiedzeniu zdał P. Borelli sprawę o złożonych przez Xera de Gallo panterach. Na tem posiedzeniu znardowali się Postowie Hiszpański i Angielski, tudzież Admiral eskadry Angielskiej i kkkonastu. officerów, którzy powitanemi byli: niech żyje Anglia!

DODATEK

DO N^Y 23.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 21 MARCA 1821 ROKU WE SRODĘ

Z Wiednia d. 11 Marca.

Dzisiejszy Dostrzegacz Austriacki zawiera pod artykułem z Włoch następujące wiadomości:

Podług doniesień z Laybach pod dnieniem 6 Marca główna kwatery C. K. wojska znajdowała się dnia 27 Lutego w Foligno. Dywizya Wallmodena przybyła tegoż dnia pod Rieti, o 3 mila od granicy Neapolitańskiej. Dywizya Sutterheima znajdowała się pod Postemollo i ruszyła ku Tivoli, omijając Rzym. Dywizya Wied-Runkel stała w Teroli; dywizya Hessen-Homburg przy Spoleto, dywizya Ledera przy Foligno. Wąwozy na prawem skrzydle wojska były mocno osadzone. Podziały Neapolitańskie cofnęły się zupełnie z państwa Rzymskiego.

Z Neapolu nianadeszły żadne ważne doniesienia. Ciagle panowała tam głucha cichość i bojaźń, która wszystkich spokojnych mieszkańców z powodu zamordowania Dyrektora policyi Giampietro przerwała. Gazety zawierają tylko namiętne wyrzekania o uwięzieniu Króla, porównując jego położenie z położeniem

Króla Hiszpańskiego Karola IV. w Baidzie roku 1808 i polemiczne rozprawy. Po między wysłami tam w tych czasach pismami najważniejszym jest dziełko o rewolucyi Neapolitańskiej, rzekomo przez Biagio Gamboa patrona napisane, które nie zawiera iak tylko historyją tajnego spisku, który w Lipcu r. z. Monarchią obalił. Lecz iak tylko wyszło z druku kazał go rząd zabrać i sprzedane nawet exemplarze ścigać. — Najnowsze listy z wyspy Sycylii wyrażają, iż cały naród oczekuje tylko rozwinięcia się zdarzeń, dla zwalenia z siebie iatyma Neapolitańskiego Parlamentu.

W listach ostatnią pocztą odebraliśmy tu następujące odezwy:

O D E Z W A

Najjaśniejszego Króla obu Sycylii.

Ferdynand, &c. &c. Zmartwienie nasze, któreśmy w liście naszym pod dnieniem 28 Stycznia do najukochańszego Syna naszego, Xięcia Kalabrii, wyrazili, iako też zgodne oświadczenia Reprezentantów wysokich naszych Sprzymierzyńców, nie mogły ludom naszym żadney zostawić wątpliwości, względem

niebezpieczeństwa, a, które z powodu oplakanych zdarzeń w Lipcu r. z. i następnych potem ich wypadków, teraz Królestwu naszemu zagraża. — Oycowskie nasze serce cieszyło się pewną nadzieją, że nagle nasze napomnienia nadadzą przewagę radom mądrości i umiarkowania, i że nie uda się zaślepionemu fanatyzmowi ścigać na króla nasze nieszczęście, które z niespracowaną troskliwością staraliśmy się odwrócić. — W tej jedynie nadziei przedłużaliśmy nasz pobyt w miejscu, w którym zaydują się potężni nasi Sprzymierzyńcy, ażeby aż do ostatniej chwili jakie bądź nastąpi w Neapolu postanowienie, sżyć wszystkich naszych sił do dopięcia celu, któryśmy sobie jako pojednawca i pokoledawca założyli, a którzyby wielorakie w podeszłym wieku naszym starania i przedsięwziętą w ostrej porze roku długą i trudną podróż wynagrodzić potrafił. — Lecz ci, którzy w tej chwili władają w Neapolu, idąc za zgubnym wpływem mniejszey liczby, nie usłuchali naszego głosu. Starali się nawet umysły ludu naszego oszukać bezzasadnym i obrażającym honór wielkich Monarchów twierdzeniem, jakobyśmy zaydowali się w stanie przymusu. Czeże to i karygodną obwinienie zbite czynami zostanie. — Gdy przez skutek powyższego nieszczęsnego postanowienia obecność nasza przy wysokich sprzymierzonych Monarchach dopięć już niepotrafi dawniey zamierzonego celu, przeto udamy się niezwłocznie na powrót do krajów naszych. — W takim położeniu rzeczy poczytuemy za obowiązek tak względem nas samych, jako i ludów naszych, Królewską i oycowską wolą naszą ogłosić. — Długie, podczas sześćdziesiąt letniego pa-

nowania nabyte doświadczenie, dało nam poznać tak charakter, jako też prawdziwe potrzeby naszych poddanych, i ufając rzetelnem ich uczuciom, zaradzić potrafimy za pomocą Boską ich potrzebom w słusznym i trwałym sposobie. — Oświadczamy zatem, że wojsko, które przeciw granicom naszym postępuje, nie powinno być od naszych poddanych za nieprzyjacielskie uważanem, gdyż przeznaczonem jedynie jest dla ich opieki, utrzymania porządku i przywrócenia wewnętrznego i zewnętrznego pokoju. Rozkazuemy więc siom naszym tak lądowoy jako i morskiej wojska wysokich naszych Sprzymierzonych przyjąć i uważać, jako za wspólnem porozumieniem działające i nie mające innego przeznaczenia jak tylko przyłożyć się do zapewnienia spokojności i dania opieki prawdziwym przyjacielom dobra publicznego i oyczyzny, a zatem wszystkim wiernym Królestwa i poddanym.

Odezwa Niewolnego Wodz. C. K. Austriackiego wojska do Neapolitanów.

Neapolitanie! W chwili, której wojsko pod moimi rozkazami będące zbliża się do granic Królestwa waszego, widzę się być ziewolonym do oświadczenia wam otwarcie jaki jest cel moich działań. — Oplakana rewolucya w Lipcu r. z. nieszczęśliwą wewnętrzną waszą spokojność i zerwała związki przyjaźni, które pomiędzy ościennymi krajami na wzajemnem zaufaniu zachodziły. — Monarcha wasz podniósł Królewski i oycowski swój głos, ostrzegł lud swój względem grożących mu klęsk niepotrzebney wojny, której nikt przeciw wam nie myślał przedsiębrać, ale wy przez własne wasze czyny ścigając ją na siebie możecie. — Wierni i dawni Sprzymierzyńcy tego Królestwa

przemówili także do was. Mają oni o-
bawności względem własnych ludów, lecz
także prawdziwe i trwałe wasze szczęście
nie jest wcale dla nich obcem, którego
jednak nigdy bożeniem od powinności i
drogą buntu dostąpić nie możecie. Odstą-
pcie więc dobrowolnie od obcego dla
was dżetu i zaufajcie waszemu Królowi.
Dobro wasze i jego są nierozdzielnem.
— Wstępując w granice Królestwa nie
kierując naszymi krokami żaden nieprzy-
jacielski zamysł. — Zostając pod meim
rozkazami wojsko obchodzić się będzie z
kaszym wierzym Królowi i spokojnym
Neapolitanem po przyjacielisku, zachowa
wszędzie najszczęśliwszą karność i tych
tylko za nieprzyjaciół uważać będzie, któ-
rzy przeciw niemu po nieprzyjacielisku wy-
stąpią. — Neapolitanie! Usłuchaćcie głosu
waszego Króla i jego Przyjaciół, którzy
także są waszemi. Rozważcie wli borakie
niezszczęścia, które przez daremny odpór
na siebie ściągnąć możecie; rozważcie że
przemiatający zapal, którem nieprzyjaciele
porządku, spokojności i razem wasi za-
ślecić was usiłują, nigdy źródłem praw-
dziwey waszey szszczęśliwości być nie
może.

(podp.) *Jan Baron Frimont,*
Naczelný Wódz wojska.

Gazeta Wenecka pod d. 2 Marca za-
wiera następujące obwieszczenie:

W tej chwili nadeszła tu z Neapo-
lu wiadomość, iż Rząd Neapolitański wło-
żył na będące w porcie tamteyszym Au-
stryjackie okręty embargo. Lubo Rząd
Austriacki nie uważa się bynajmniej w
stanie wojny z Królestwem Neapolitań-
skiem, dla zapewnienia jednak, ile w na-
szej jest mocy, żeglugi Austriackey,
zmuszonymi zostaliśmy użyć odwetu, i na-
kazujemy włożyć na znajdujące się w

portach naszej Gubernii Neapolitańskiej o-
kręty embargo, które poty ma trwać,
póki nie nadejdzie doniesienie, iż włożone
w Neapolu na okręty Austriackie embar-
go jest zniesione. Co podaje się do wia-
domości publiczney. — W Wenecyi d. 1
Marca 1821 r.

(podp.) *Gubernatör Hr. Jnzoghi.*
Sekr. Gub. Pr. Fran. Bracheli.

Z Rzymu nadeszły tu gazety do 24
Lutego; lecz nie o poruszeniu wojsk nie
donoszą. Dziennik tylko *Notizio del gior-
no* donosi, że przybyła d. 15 Lutego do
Pesaro Austriacka kolonna, spoczęła na
przedmieściach Ankony, a d. 19 weszła
do Loretto, i że wojska Austriackie
wszędzie zachowują przykłądną karność.
Minister Austriacki Baron Lebzelter od-
jechał d. 22 Lutego z Rzymu na powrot
do Laybach, a na to miast przybyły tam
Poselstwa Austriackie, Rossyyskie i Pru-
skie z Neapolu.

Z Laybach d. 9 Marca.

Podług najnowszeych z Włoch donie-
sień główna kwatery C. K. wojska znay-
dowała się d. 3 Marca w Terni. Przednia
straż rozciągnęła liniją za Rieti; środek
dywizyi Wallmodena stał pod Casa Vi-
centini za Rieti; dywizye Wied-Runkel i
Hessen-Homburg obozowały pod Terni;
dywizya Lederera stała między Foligno
i Spoleto, a odwód artyleryi pod Narni;
z korpusem Jenerała Stutterheim złączyło
się kilka oddziałów jazdy i artyleryi pod
Frascati.

Z Paryża d. 3 Marca.

Ustawa względem zmiany obiorczych
okręgów przyjętą w izbie Deputowanych
została z odmianami, iakie w niej kom-
missyja poczyniła, 302 głosami przeciw
83.

Nakoniec zabójca Marszałka Brune
nazywający się Roquefort, drażnik w A.
wenionie, został przez sąd w Riom za-
ocznie na śmierć skazany. Wdowa po
tym Marszałku znajdowała się na spra-
wie, ale nie była przy ogłoszeniu wyro-

Ru. Sąd nakazał także wymazać z protokołu o śmierci iey męża wyrazy: "że sobie sam życie odebrał."

Niedawno w klasztorze Panny Maryi słyszeć się znouu dał mocny huk spalonego prochu, ale przecie żadney niezrządził szkody.

Potwierdza się, iż Dwór nasz oświadczył zagranicznym, że względem spraw Neapolitańskich zachowa takie same systema neutralności iak Anglii.

Xże Decazes, poseł nasz przy Dworze Angielskim, przybył tu z Londynu.

Minister Hiszpański Bardaxi przybył do Paryża.

Ciągle utrzymuje się tu pogłoska o ciężarowości Książki Angouleme.

Księgarze tuteysi oznajmili, iż znajdują się w druku zupełne tłumaczenie dramatycznych dzieł Schillera.

Na korysycie uwięziono na początku z. m. z powodu zaburzenia przeszło 10 osób.

Prezydent Boyer na Hayti ogłosił pod d. 24 Listopada, iż port de Paix otwarty jest od 1go Grudnia 1820 dla handlu obcego.

Dnia 19 i 20 Marca 1821.

Cena zboż ródnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec				
— Przenicy	16 16	15 —	15 —	14 —
— Zyta	11 —	10 15	10 —	9 15

— Jęczmienia	8 —	7 15	7 —	6 15
— Owsa	5 15	5 —	4 15	4 —
— Jagiel	28 —	27 —	26 —	25 —
— Grochu	10 —	9 —	8 15	8 —
— Rzepaku	18 —	17 —	16 —	15 —

W Gdańsku dnia 9 Marca.

Łaszt 30 Korcy wynoszący.

Przenicy	od Złp.	480	do	760.
Zyta	— —	340	—	360.
Jęczmienia	— —	260	—	280.
Owsa	— —	200	—	220.
Grochu	— —	340	—	380.

Bieg Pieniędzy

W Krakowie d. 19 Marca.

Czer. Zł. Holl: monetą Courant	Złp.	19	gr.	20
— detto Cesarski	—	15	—	15
Fryd. Pruskie	—	34	—	—
Luidor	—	37	—	—
20to frankowy	—	32	—	15
Szeiny Wiedeńskie za 100	—	232	—	—
Złoty ryński Szeinami	—	1	—	21

TEATR NARODOWY.

W następiący Wtorek, to jest dnia 27 Marca r. b. na Benefis Jgnaccgo Lasockiego, dana będzie wcale Nowa wielka Narodowa Traiedyis, napisana wierszem przez P. Jgnaccgo Humnickiego, po raz pierwszy dopiero w roku zeszłym dnia 24 Listopada na T. atrze Warszawskim przyjęta z największym uniesieniem, pod nazwiskiem: **Zółkiewski pod Cecorą.**

DONIESIENIA

Podpisany Notaryusz stósownie do Rezolucyi Wyso: Trybunatu I. Instancyi W. Miasta Krakowa z dnia 15 Marca r. b. do L. 742 wszedły uwiadomia Publiczność, że Ruchomości po ó. p. Marcynie Gaudzińskim iako to: Suknie, Bielina, Posciel, Meble, Szta, Faiansy i rózne Ruchomości przez publiczną licytacją w dniu 4 Kwietnia r. b. o godzinie 10 ragny w Kamienicy przy Ułcy Sławkowskiej pod L. 403 stoł. cey za gotową zapłatę sprzedawane będą. — W Krakowie d. 19 Marca 1821.

Jgnacy! Rogalski, N. P.

W dniu 23 Marca 1821 r. o godzinie 9 przed południem w Krakowie przy ulicy Floryjańskiej w Kamienicy pod L. 542 odbędzie się sprzedaż w drodze Ekzekucyi mebli pokojowych i różnych sprzętów domowych iako to: komod, kanap, krzesielek, stołów, stolików, luster, faiansów, ficeranek, wanny miedzianej, powozu i t. d. Mający wolą nabycia w gotowe pieniądze zapatrzeć się winni. — W Krakowie, dnia 23 Lutego 1821 rok.

Jacek Kawacki, Kom. S.